

Felags bátalívið ríkar okkum øll

Felagslív á báti so væl sum millum bátar kann vissuliga ríka lívsins fjølbroytni, samskihti og samlív í breiðastu merking og øðrvísi enn í gerandisdegnum, har vit mangan liva lívið meira og minni parallelt og hvør í síni egnu verð segði Eyðun Joensen, sálarfrøðingur og bátamaður, tá bátaárið varð sett í Vágsbotni seinasta leygardag

Lagt til rættis og myndir:
Jan Müller

Eyðun Joensen

Góðu bátafólk, góðu áhoyrarar.

Tórshavnar bátafelag hevur seinnu árin markerað byrjandi summarsiglingina við hesum Mjálflaggahugna, har bátar vinda felagsins vimpul í húnar hátt, loysa ein stuttan túr, og fólk aftaná hugna sær saman her í Vágsbotni.

Og hvat tá?

Tað várar og tað við lít, hóast nakað kølið beint í lötuni.

Farið er um summarmála og vónríku páskirnar. Ljósið vinnur á myrkri. Flytifuglar og aðrir summargestir søkja aftur til landið kropp á kropp.

Uppvaksin í sjóvarmálanum minnst eg væl aftur á hendan serliga várhugnan, tá bátafólk riggaðu til summarið og vanligi fjørroykurin blandaðist við anga av máling, tjøru og fernisi. Tá var av sonnum summar í hondum.

Og somuleiðis minnst eg havnarmenn fjasa við sínar smáu bátar her skamt frá innast í Vágsbotni, har eitt vítt træverk stóð við bátum uppiá. Síðani er mangt og hvat broytt í býarmyndini, tó at nakað av hesum vár- og summarstemningi enn er úti í Álakeri og við bryggjukantarnar.

Mentan verður ofta gjørt til meitt óneyðuga fint og torskilt, fjart hugtak, okkurt við Norðurlandahúsinum finmentan á Debessartøð, men mentan merkir heilt einfalt: ”mátin, sum hin einstaki og fjøldin annars velur at nøkta sínar tørvir uppá til líkams, sálar, sosialt og andaliga”.

Tú kanst eisini kalla tað lívsinnihald, lívsstíl, lívsdygd, og alt sum ríkar tær gerandisdagin og lívið, og í so máta er ongin mentan finari enn onnur.

Íðan, er so bátalív, tað at eiga, eiga part í, fjasa við bátar og at vera í báti so eisini mentan?

Jú, so er. Bátalív er fyri mong, og visir tað seg eitt støðugt vaksandi fólrameingi, bæði menn og kvinnur og børn fullgyldug mentanar móguleikar og gjarna afturat øðrum atkomuligum mentanartilboðum.

Sjálvur dámar mær óføra væl at reika her niðri við sjóvarmálan, at hava bát og at flota, hóast tað við árunum hjá mær

sum hjá so mongum mest avmarkar seg til at rigga til og av.

Men sjálvt tað sindrið og at hyggja til bátin er eisini mentan, tí sjáldan í lívinum mótir tú so nógvum øðrvísi og fjølbroyttum fólki, sum mæta tær so blíð, nærverandi, fyríkomandi og hjálpsom.

Jú, vissuliga kanst tú í bátaumhvørvinum fáa øðrvísi og nýggjar vinir og samskihti at ríka tær lívið við fyri ikki um at tala í grindabýti, har tað upp á forhond ongantíð er givið, hvørjum kompaníi tú endar í.

Eg nevndi ”samskihti”, hetta gendaorðið, sum sigst vera satt balsam fyri meiningsfulla samveru, og allahanda serfrøðingar reika landið runt at læra okkum at samskihta, veri tað seg í parlagnum, í familjuhøpi so væl sum í arbeiðshøpi.

Jú, samskihti er gott og neyðugt, tó tað í mínari verð er neyðugt at hava ella finna sær nakað felags gevandi at samskihta um og ítøkiliga at vera saman um.

Og tað finna eg og mong bátafólk við mær júst her niðri við sjóvarmálan og í tí maritima umhvørvinum við felags áhugamálum, har tað ber til at skifta orð um annað og øðrvísi, enn tað, sum ein var bundin at í arbeiðslívinum.

Tí frøir tað meg eisini, at tað ikki longur bara eru serskøltar sum eg sjálvur, sum hava bát og flota, men heil húski og familjur,

At bátamentanin fevnir um bæði kynini og øll ættarlið fingur vit prógv um, tá hundræðtals fólk høvdu leitað sær í Vágsbotn seinasta leygardag.

kvinnur, menn og børn, sum eru saman um og ofta saman á báti, har eisini trygðin verður sett høgt.

Bátafestivalarnir á sumri kring um landið eru vorðnir sum smáar ólavsøkur við nógvum nýggjum samskihti og sínamilum blíðskapi.

Slíkt felagslív á báti so væl

sum millum bátar kann vissuliga ríka lívsins fjølbroytni, samskihti og samlív í breiðastu merking og øðrvísi enn í gerandisdegnum, har vit mangan liva lívið meira og minni parallelt og hvør í síni egnu verð.

Jú, skulu vit hava betri og fjølbroyttari samskihti, skulu vit finna nakað og helst fleiri áhugadeplar at vera saman um, og í so máta kann felags bátalív vera ein góður móguleiki av fleiri.

Lívið skal livast, meðan tú enn hevur tað og tíni og móguleikarnar til tess. Latið ikki gyltar livsmóguleikar fara óbrúktar aftur við borðinum, men brúkið teir hvørt til sínar náir og við ábyrgd og sóma.

Og so er lívið eisini ein røð av upplivingum úr enda í annan.

Seinastu mongu árin hevur verið eitt vaksandi maritimt áhugarák aðrastaðni og umsiðir eisini her hjá okkum.

Fólk hava fingið eyguni upp fyri maritimari mentan, tí maritima samleikanum og maritimari mentanarsøgu.

Føroyingar søgdust føddir við ár í hond, men seinru árin hava alsamt fleiri føroyingar fingið

Karni Olsen, formaður í Bátafelagnum í Havn kann bara fegnast um stóra áhugan fyri bátamentanini